

результатами отриманими при зміні соціальних показників шляхом впровадження заходів з покращення умов праці. Отже, центральним об'єктом економіки держави повинна стати людина. Безпечна праця та отримувана за неї гідна заробітна плата мають задовольнити усі потреби людини з досягнення належних показників якості життя, добробуту і благополуччя.

Бібліографічні посилання:

1. «Цілі сталого розвитку: Україна», національна доповідь 2017, Міністерство економічного розвитку і торгівлі України// [Електронний ресурс]. – Режим доступу:http://un.org.ua/images/SDGs_NationalReportUA_Web_1.pdf.
2. Публічний звіт Голови Державної служби України з питань праці за підсумками 2017 року// [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dsp.gov.ua/pidsumky-diialnosti-derzhavnoi-sluzhby-ukrainy-z-pytan-pratsi-za-2017-rik/>.
3. «Про охорону праці», Закон України від 14 жовтня 1992 № 2694 –ХІІ зі змінами та доповненнями № 2249-VIII від 19.12.2017

Кузюк Юлія Ігорівна

здобувач вищої освіти

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

Науковий керівник: Карпенко Роман Валерійович

викладач кафедри цивільно-правових дисциплін

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ЗАХИСТ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ

Інтелектуальна власність є складним аспектом суспільних відносин, та з часом їй надають все більшого значення в сучасному світі. Це може виявлятися на всіх рівнях суспільних відносин: 1) на державному рівні; 2) у відносинах між суб'єктами економічної діяльності; 3) а також для кожної людини в окремоті.

Можна говорити про сьогоденні умови формування нового устрою – меритократії, за якою соціальне становище людини здебільшого зумовлюється її інтелектуальним потенціалом та здатністю генерувати нові знання. Захист інтелектуальної власності в даному аспекті на нашу думку повинен розвиватися одночасно із розвитком самої галузі. Загальною проблемою в Україні є недосконалість правових механізмів захисту прав інтелектуальної власності. Український ринок переповнений товарами, що реалізуються з порушенням цих прав, зокрема прав на знаки для товарів і послуг, а також авторських та суміжних прав. Тому створення ефективної системи захисту прав інтелектуальної власності сприятиме залученню до економіки України іноземних інвестицій та стане стимулом для створення національної інтелектуальної власності, оскільки розвиток законодавства щодо захисту прав на об'єкти інтелектуальної власності є однією з вимог ГАТТ/СОТ та Угоди про партнерство і співробітництво з ЄС.

Варто зазначити, що захист інтелектуальної власності для багатьох країн світу є одним із пріоритетних напрямків державної політики. На думку Ромат Т. Є., головними причинами необхідності захисту прав інтелектуальної власності на державному рівні є: 1) сприяння інноваційному розвитку держави, що є передумовою економічного зростання; 2) сприяння розвитку творчого потенціалу суспільства [1, с. 106].

Так, управління захистом інтелектуальної власності має розвиватися в таких двох основних напрямках: 1. Створення організаційно-правової бази захисту інтелектуальної власності, що передбачає створення та організаційну оптимізацію відповідної інфраструктури державних органів у сфері захисту інтелектуальної власності. Важливе значення координаційних зв'язків між цими органами в даному аспекті, розмежування повноважень між органами з метою уникнення їх дублювання. 2. Налагодження функціонування державних органів захисту інтелектуальної власності. Інфраструктура має відповідати існуючим відносинам інтелектуальної власності та давати суб'єктам інтелектуальної власності можливості для захисту своїх прав [2, с. 12].

Захист права інтелектуальної власності на результати інтелектуальної діяльності Цивільний кодекс України присвячує ст. 432, яка проголошує, що кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого права інтелектуальної власності відповідно до ст. 16 цього кодексу. Державне управління у сфері захисту інтелектуальної власності визначається як сукупність механізмів державного управління, які спрямовані на запобігання, покарання та виявлення порушень нематеріальних і матеріальних прав суб'єктів інтелектуальної власності на результати їх творчої, наукової та інноваційної діяльності, які реалізуються органами державної влади.

Отже, захист здобуває особливо великого значення, так як у зв'язку зі швидким розвитком технологій, з'явилася можливість порушення прав у таких обсягах, що були неможливі раніше. Тому без належної правоохоронної інфраструктури захист інтелектуальної власності не може бути ефективним.

Бібліографічні посилання:

1. Ромат Т. Є. Захист інтелектуальної власності як об'єкт державного управління // Держава та регіони, Серія: Державне управління. – 2011. № 1., – С.106 – 109.
2. Чепеленко А. М. Особливості захисту інтелектуальної власності в країнах Європи // Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності. – 2010. – №4. – С. 12 – 14.

Ліпська Ева Олександрівна
здобувач вищої освіти
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник: Карпенко Роман Валерійович
викладач кафедри цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДОГОВІРНИХ ВІДНОСИН У СФЕРІ ВИРОБНИЦТВА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРОВИРОБНИКІВ

Питання про договори в сільському господарстві є одним зі спірних і проблемних у науці аграрного права, але в будь-якому разі слід мати на увазі, що аграрно-правові договори є предметом саме аграрного права. При цьому, як вважають науковці, у законодавстві важливо повно відобразити специфіку сільськогосподарського виробництва та сільськогосподарських договорів.